

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla az Orosz V. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Orosz V. Sándor ügyvéd) által képviselt "A" Kft. **felperesnek** a Hámori Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hámori Péter ügyvéd) által képviselt **I.r.**, a dr. Kádár Zsófia ügyvéd által képviselt "B" **Nyrt. II.r. alperesek** elleni kártérítés iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2007. november 12. napján hozott 3.P.20.099/2007/42.számú ítélet ellen a felperes részéről 43. és a II.r. alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja akként, hogy a **II.r. alperes** a **felperes** részére 15 napon belül fizetendő 168.862.743 (egyszázhatvannyolcmillió-nyolcszázhatvankettőezer-hétszáznegyvenhárom) ft tőketartozás után 2005.július 19.napjától kezdődően köteles az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatok megfizetésére.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a **II.r. alperes** 15 napon belül megfizetni a **felperes** részére 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte a **II.r. alperest**, hogy 15 napon belül fizessen meg a **felperesnek** 168.862.743 ft tőkét és ennek 2004.december 12.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte a II.r. alperest 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 900.000 ft költséget és 8.500.000 ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat. Kötelezte a felperest, hogy az I.r. alperesnek 15 napon belül fizessen meg 4.250.000 ft + ÁFA perköltséget. Az I.r. alperessel szemben a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolása szerint a "C" Rt. ellen folyamatban lévő HV.61/2004.számú végrehajtási eljárásban a "C" Rt. mint adós és a II.r. alperes mint végrehajtást kérő, valamint a felperes 2004.február 10. napján ügyvéd által készített és ellenjegyzett okiratban a ... hrsz. alatt felvett ingatlan 54715/78140 hányadára vonatkozóan az ingatlan árverésen kívüli, de árverési vétel hatályával történő eladására megállapodást kötöttek. A felperes 15270/78140 tulajdoni hányadát szerezte volna meg az ingatlannak 180 millió ft vételár ellenében. A felperes mint vevő 2004. február 12.napján a 180 millió ft-ot befizette az I.r. alperesi végrehajtó részére. A "D" Kft. - mint érdekelt - végrehajtási kifogással élt, melynek során a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/7.számú végzésével az árverésen kívüli értékesítést megsemmisítette és a végrehajtót felhívta az eredeti állapot helyreállítására. A Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.599/2004/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és az önálló bírósági végrehajtót az eredeti állapot helyreállítására kötelezés helyett az eljárás lefolytatására utasította.

Az I.r. alperes önálló végrehajtó a felperes által befizetett 180 millió ft-ból levonta a saját részére járó járandóságot, míg a fennmaradó összeget átutalta a II.r. alperesnek.

A II.r. alperes 2004.február 13.napján úgy nyilatkozott, hogy követelése teljes egészében megtérült. Ezen nyilatkozata ellenére a II.r. alperes mint - kifejezetten bizonytalan követelést - 2005.február 20.napján engedélyezte a "E" Kft. részére. A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/21. számú végzésével a végrehajtási eljárásban megállapította, hogy a II.r. alperes jogutóda a "E" Kft.

Az I.r. alperes mint önálló bírósági végrehajtó a jogerős bírósági döntés ellenére nem intézkedett a megsemmisített árverésen kívüli vételen alapuló tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásban történő bejegyzés iránti megkeresés visszavonásáról, ezért a felperes tulajdonszerzését 2005.augusztus 2.napján az ingatlan-nyilvántartásba a Zalaegerszegi Körzeti Földhivatal bejegyezte. A "C" Rt. és a felperes fellebbezése folytán a Zala Megyei Földhivatal azonban elrendelte az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítását.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/40.számú végzésével a végrehajtást kérő jogutóda és az adós által előterjesztett végrehajtás megszüntetése iránti kérelmet elutasította. Ezt a végzést a Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.412/2006/5.sorszámú végzésével helybenhagyta.

2005.május 8.napján az I.r. alperes a felperes többszörös bejelentése következtében felszólította a II.r. alperest, a "C" Rt. az átvett összegek visszafizetésére, amely azonban eredményre nem vezetett.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/56.számú végzésével kötelezte az I.r. alperesi önálló bírósági végrehajtót 11.137.257 ft-nak a felperes részére történő visszafizetésére.

A Zala Megyei Bíróság a Pkf.22.149/2006/2.számú végzésével az elsőfokú végzést akként változtatta meg, hogy az I.r. alperes ezen összeg után köteles 2004.június 8.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatot is megfizetni.

2006.január 11.napján a "E" Kft. és az "F" Kft. között engedményezési megállapodás jött létre, és a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 136/2004/74.számú végzésével a végrehajtást kérő személyében történt jogutódlást megállapította. A Zalaegerszegi Városi Bíróság a Vh.136/2004/88. számú végzésével a "C" Rt-vel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszüntette, mert az adós felszámolását a megyei bíróság 2007.április 12.napján elrendelte.

A megyei bíróság a felperesnek az I.r. alperessel szemben a Ptk.339.§-ára és a 349.§./1/ bekezdésére alapított keresetét nem találta megalapozottnak.

Álláspontja szerint a perbeli jogvita eldöntésére a Vht.157.§-a az irányadó, és a Ptk-nak a szerződésekre illetve a szerződések érvénytelenségére vagy hatálytalanságára vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, mivel a vevő megszerzése nem szerződésen alapult, hanem a Ptk.120.§-a szerinti árverésen.

A Zala Megyei Bíróság Pkf.20.599/2004/2.számú végzésében megállapította, hogy a Vht.139.§./1/ és /2/ bekezdésében foglaltak az árverésen kívüli a Vht.157.§-a szerinti értékesítésre irányadók. Azok megsértésével történő eladása az ingatlannak olyan eljárási szabálysértés, amely az árverésen kívüli értékesítés megsemmisítéséhez vezet. Megállapítást nyert az I.r. alperes azon mulasztása is, hogy az egyéb érdekelt - "D" Kft. - hozzájárulását nem szerezte be.

A végrehajtási iratokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a végrehajtó eljárásával, intézkedésével kapcsolatban azonban a felperes a számára biztosított jogorvoslat lehetőséggel nem élt, végrehajtási kifogást nem terjesztett elő.

Mivel a felperes a jogorvoslati lehetőséggel - végrehajtási kifogás - nem élt az általa kifizetett árverési vételár vonatkozásában, ezért a Ptk.349.§./1/ bekezdésében meghatározott törvényi feltétel hiányában a felperes keresetét elutasította.

Megalapozottnak találta azonban a felperesnek a II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetét a Ptk.120.§-a, illetve a Vht.157.§./1/ bekezdése alapján. A Vht.157.§./1/ bekezdése szerint az ingatlan eladása is árverési vétel hatályával történik. Ez az értékesítés azt jelenti, hogy az adós tulajdonjoga megszűnik és a vevő ugyanúgy szerez tulajdonjogot, mint az árverési vevő. Az értékesítés esetleges későbbi megsemmisítése - hasonlóan az árverés megsemmisítéséhez - a Ptk.120.§-a értelmében érinti a vevő megszerzett tulajdonjogát, tehát elveszti azt. Ez pedig azt jelenti, hogy a vételár visszajár részére.

Az I.r. alperesi önálló bírósági végrehajtó a II.r. alperes részére teljesített átutalást. A II.r. alperes annak ismeretében kötött engedményezési megállapodást, hogy tudomással bírt arról, hogy a Zalaegerszegi Városi Bíróság, illetve a Zala Megyei Bíróság az árverésen kívüli értékesítést megsemmisítette.

Az engedményezési megállapodásnak a megyei bíróság álláspontja szerint a felperesi követelés érvényesíthetőségére kihatása nincs.

A már hivatkozott Ptk.120.§-a, a Vht.139.§. és a 149.§./16 bekezdésében foglaltakból következően a II.r. alperesnek a felperes felé visszafizetési kötelezettsége keletkezett.

A megyei bíróság mellőzte a II.r. alperes által kért könyvszakértői vizsgálat elrendelését, mivel a peradatokból kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a felperes az árverési vételárat megfizette, mely részben az I.r. alpereshez, míg a kereseti kérelemben megjelölt összeg pedig a II.r. alpereshez került.

Az ügy érdemi elbírálásához nem tartozik az sem, hogy a végrehajtási eljárásban részt vevők között folytak-e és milyen tárgyalások.

A II.r. alperes hivatkozott a felperes kárenyhítési kötelezettségére, a felperes követelésének a jogalapja nem kártérítési felelősség, így annak vizsgálatát a megyei bíróság mellőzte.

Az ítélet ellen a felperes és a II.r. alperes fellebbezést nyújtott be. A felperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az I-II.r. alperesek egyetemlegesen legyenek kötelesek részére megfizetni a 168.862.743 ft tőkét és ennek 2004.február 12.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatait.

Másodlagosan kérte az I.r. alperes részére fizetendő perköltség mellőzését, illetve mérséklését. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére. Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a megyei bíróság ugyan megállapította az I.r. alperesi végrehajtó többszörösen jogellenesen járt el, ennek ellenére az I.r. alperes marasztalását mellőzte arra hivatkozással, hogy a felperes a Vht.217.§-ában szabályozott végrehajtási kifogással, mint rendes jogorvoslattal nem élt. Ez a megállapítás jogellenes, mivel a felperes terjesztett elő végrehajtási kifogást és a perbeli tényállás mellett a végrehajtási kifogást a kár elhárítására alkalmas jogorvoslatnak tekinteni nem lehetett.

Az I.r. alperes jogellenes magatartása körében megállapítható, hogy a végrehajtó a Vht-ben szabályozott 45 napos határidőt be nem várva tűzte ki az árverést. A befolyt vételárat jogellenesen nyomban felosztotta, és a maga számára visszatartott rész kivételével jogellenesen tovább utalta, ugyanakkor az egyéb érdekelt "D" Kft. értékesítését jogellenesen mellőzte, így az árverési vételár felosztásáról jogszerűen nem rendelkezhetett volna. Megállapítható az is, hogy az árverési jegyzőkönyvet a felperes tulajdonjogának bejegyzése érdekében nem nyújtotta be a földhivatalhoz.

Ezen jogsértésekről a felperes tudomást nem szerezhett, önmagukban nem voltak sérelmesek, illetve a sérelem a jogsértés felmerülésekor a felperes számára nem volt felismerhető, továbbá a felperest ért károsodás elhárítására sem lett volna alkalmas az előterjesztett kifogás.

Figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a végrehajtó első ízben 2005.májusában - 15 hónappal az árverési cselekmény után - szólította fel a II.r. alperest a részére jogellenesen átutalt összeg visszafizetésére.

A végrehajtási eljárás harmadik évéig soha, senki a felperest a jogorvoslati lehetőségére nem hívta fel a vételár visszafizetési kötelezettség körében. Ugyanakkor a Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.412/2006/5.sorszámú végzése rögzíti, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésének nincs helye, mert a felperes a vételárat nem kapta vissza.

Jelentőseggel bír az a tény is, hogy az I.r. alperesi végrehajtó a jogerős bírói határozatokban előírt kötelezettségének nem tett eleget, a végrehajtási eljárást nem

folytatta, a kifizetett összeg visszafizetése iránt intézkedést nem tett. A felperes terjesztett elő végrehajtási kifogást a perbeli követelés visszafizetése érdekében. Így 2006.április 10.napján felhívta az I.r. alperesi végrehajtót, hogy a díjjegyzéket 30 napon belül állítsa ki, illetve ezen határidőn belül fizesse vissza a felperesi követelést. Ezt követően május 11-én és 25-én ugyanilyen felszólítást intézett az I.r. alpereshez.

2006.június 19-én pedig kérte a bíróságot, hogy utasítsa a végrehajtót a jogszerű eljárásra. 2006.július 28-án ismételten végrehajtási kifogást terjesztett elő a végrehajtó 156.Vh.V.61/2004/57.számú jegyzőkönyvével szemben és kérte a bíróság kötelezze a végrehajtót a végrehajtási eljárás lefolytatására és a vételár visszafizetésére.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság ezen kifogásoknak a 2001.Vh.136/2004/56. számú végzésében részben helyt adott. A végzés indokolásának 7.oldal 2.bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a felperes egyéb peres úton kereshet jogorvoslatot. Ugyanakkor a Zala Megyei Bíróság Pkf.22.149/2006/2.számú végzésnek indokolása is rögzíti, hogy a visszafizetési kötelezettsége fennáll a végrehajtónak.

A fentiekből megállapítható, hogy a felperes a végrehajtási eljárás során élt a jogorvoslattal, amely azonban eredményre nem vezetett.

Álláspontja szerint a megyei bíróság tévesen értelmezte a Ptk.349.§./1/ bekezdését az I.r. alperes vonatkozásában.

Ha a bíróság rögzíti, hogy a kártérítés szabályai nem irányadók, akkor egyidejűleg jogszerűen nem állapíthatja meg azt, hogy a kereset I.r. alperes irányában azért lenne alaptalan, mert a kártérítési felelősség egyik eleme hiányzik.

Álláspontja szerint téves a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a jogvita elbírálására a Ptk.120.§-a az irányadó. A felperes egyáltalán nem szerzett tulajdonjogot a perbeli ingatlan illetőségen, és nem az utóbb megghiúsult vétel miatt jár vissza a vételár, hanem a végrehajtási cselekmény semmissége folytán, így a felperes nem vételárat, hanem tartozatlan fizetést teljesített. A végrehajtási eljárás kötelező, törvényen alapuló megszüntetése nem eredményezheti azt, hogy a felperesnek a végrehajtóval szemben fennálló követelése elenyésszen.

A felperes jogosan érvényesítette igényét, a Ptk-nak a károkozásra, illetve a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó szabályai szerint.

A felperes előtt a végrehajtást elrendelő per bíróságának jogerős végzése szerint két egyenértékű párhuzamos bírói út állt: jelen kártérítési per és a végrehajtási eljárás, amelyben ugyan többször előterjesztette igényét kifogás formájában, de ez

eredményre nem vezetett. A felperes terhére tehát mulasztás nem róható, követelése mindkét alperessel szemben fennáll.

Helytelen a megyei bíróság kamatfizetésre vonatkozó rendelkezése is, mivel a felperes a vételárat 2004.február 12-én utalta át az I.r. alperesi végrehajtó részére. Ennek ellenére a megyei bíróság ítéletében a kamatfizetés kezdő időpontját 2004.december 12.napjában állapította meg.

Az I.r. alperes részére járó perköltség a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ bekezdése alapján eltúlzottnak minősül, annak összege legfeljebb 3.888.627 ft lehetne.

A Pf.13.sorszám alatti észrevételében hangsúlyozta, hogy a felperes semmiféle jogviszonyban nem áll a II.r. alperesi engedménnyessel és annak jogutódaival. A felperesi követelést az alperesek jogellenes eljárása okozta, nekik is kell ezért helytállniuk.

A II.r. alperes többszörösen kiegészített fellebbezésében elsődlegesen a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte a Pp.252.§./2/ és /3/ bekezdése alapján és az elsőfokú bíróság új eljárásra való kötelezését, másodlagosan pedig a Pp.253.§./2/ bekezdése szerint kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és vele szemben a kereset teljes elutasítását.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a megyei bíróság ítélete megalapozatlan, az alapjául szolgáló Zala Megyei Bíróság Pkf.20.599/2004/2. számú végzése hatálytalan, az eredeti állapot helyreállítása nem teljes körű. A vagyonnövekmény nem II.r. alperesnél, hanem az adós "C" Rt-nél van, mivel II.r. alperes a "C" Rt-vel szembeni követelését nem az adós, hanem a felperes egyenlítette ki. A felek egymás közötti vagyoni viszonyaikat rendezték, a követelés az ingatlan és az adós cég ugyanazon tulajdonosi kör kezében van, akik a II.r. alperes marasztalásával jogalap nélkül gazdagodnának.

Az eljárás adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a "C" Rt. és a II.r. alperes között 2003.július 14.napján közjegyzői okiratba foglaltan jött létre 170 millió ft összegű rövid lejáratú hitelszerződés és 50 millió ft összegű folyószámla hitelszerződés. Mindkét hitelt biztosította a zalaegerszegi ingatlan-nyilvántartásban felvetthrsz-ú ingatlan adós tulajdonát képező 59526/78140 tulajdoni hányadát

terhelő 210 millió ft összegű keretbiztosítéki zálogjog és 50 millió ft keretbiztosítéki jelzálog.

A II.r. alperes végrehajtási eljárást indított. A II.r. alperes 2004.február 10-i megállapodásban hozzájárulását adta, hogy az I.r. alperesi végrehajtó az ingatlant végrehajtási árverés hatályával árverésen értékesítse és a 39445/78140 tulajdoni hányadot a felperes szerezzze meg. Mivel a felek lemondtak a végrehajtással kapcsolatos fellebbezési jogukról, a végrehajtó benyújtotta a földhivatalnak a vevő tulajdonszerzését és a vételárat a banknak átutalta a neki jutó díj és költségek levonását követően.

2004.június 10.napján valamennyi érdekelt fél részvételével egyeztető tárgyalás volt az eljáró végrehajtó irodájában, ahol mindkét árverési vevő, így a felperes is megerősítette, hogy az ingatlan tulajdonjogát továbbra is meg kívánja szerezni és az árverési vételárat II.r .alperestől nem kéri vissza. Ezt követően 2004.augusztusában létrejött együttműködési megállapodásban sem kérte vissza a felperes a vételárat, továbbra is hangsúlyozta, hogy az ingatlan tulajdonosa akar lenni.

Tévesen állapította meg a megyei bíróság, hogy az alperes által megkötött engedményezési megállapodásról a felperesnek nincs tudomása, mivel 2005. április 8.napján a felperes akkori jogi képviselője J" ügyvéd levelet írt a II.r. alperesnek, amelyben az 50 millió ft összegű folyószámla hitel és a jelen per tárgyát érintő követelés megvásárlására tett ajánlatot a vételár visszakérése helyett. 2005.április 20-án a II.r. alperes és a "E" Kft. a követelések engedményezéséről szerződést kötött oly módon, hogy ezen követelés vételárában megegyezett az átadott ingatlan vételár.

A végrehajtás megsemmisítésével kapcsolatban előadta, a végrehajtási igényper a végrehajtási eljárásra halasztó hatállyal bírt, így az árverési vétel megsemmisítése kérdésében az eljáró bíróság nem rendelkezhetett volna, az igényper eldöntéséig a bíróság a végrehajtási kifogás tárgyában nem hozhatott volna határozatot.

Hangsúlyozta, a kifogást előterjesztő "D" Kft. végrehajtási kifogását el kellett volna utasítani, mivel a kifogást tevő félnek a kifogás előterjesztésére nem volt keresetösségi joga.

Megítélése szerint az I.r. alperesi végrehajtó a végrehajtási jog bejegyzésétől számított 45 nap be nem tartásával nem sértett jogszabályt, hiszen az árverésen kívüli vétel esetén az árverésre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni. Ugyanez vonatkozik arra az I.r. alperesi magatartásra is, hogy túl korán utalta a II.r. alperes részére a vételárat. E vonatkozásban a Vht. határidőt nem tartalmaz, így a végrehajtó ezzel jogszabályt nem segett.

Nem sértett jogszabályt a végrehajtó azzal sem, hogy nem hívta fel a "D" Kft-t, mint a perbeli ingatlan egyik tulajdonosát a Vht.161.§./2/ bekezdésének a gyakorlására.

Mivel a végrehajtás megsemmisítése hatálytalan, így a felperes az ingatlan tulajdonjogát megszerezte, csak az ingatlan-nyilvántartásba nem került a tulajdonjoga feltüntetésre.

Amennyiben a végrehajtás megsemmisítése a feleket köti, az ingatlan tulajdonosa a "C" Rt. marad, a követelés fennmarad és a Ptk.259.§./2/ bekezdése szerint a követelés átszáll a felperesre.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperesnek nem a II.r. alperestől kell követelnie a vételárat, hanem a "C" Rt.-től, mivel a "C" Rt. a II.r. alperessel szemben fennálló tartozásától szabadult anélkül, hogy a vagyonában értékcsökkenés következett volna be.

Megítélése szerint eljárási szabálysértés történt, mivel az engedményezés következtében a követelés tulajdonosainak perben kellene állniuk. Hivatkozott arra is, hogy az engedményezési szerződések semmisek.

Hangsúlyozta, hogy a felperesnek nincs joga elállni az árverési vételtől, mivel a végrehajtás nem szerződés.

A felperesnek a II.r. alperessel szemben nincs igényérvényesítési jogosultsága, az engedményezésre figyelemmel a felperes igényét a követelés tulajdonosaival szemben érvényesítheti.

Amennyiben felperes mégis II.r. alperestől követelheti az árverési vételárat, akkor II.r. alperesre vissza kell szállnia a követelést biztosító jelzálogjognak. A II.r. alperes a felperesi kérésére engedményezte a követelést az árverési vevő által kijelölt személynek. II.r. alperes szerint az engedményezés megfelelt a felperesnek az előállt helyzet rendezésére, ez azt jelenti, hogy a vételár visszafizetése helyett elfogadta a II.r. alperes teljesítéseként a követelés tulajdonjogának engedményes részére való átruházását, mintegy felváltó szolgáltatásként. Ha a II.r. alperes ismét teljesítene a felperes jogalap nélkül gazdagodna a vételárral, mivel a követelés tulajdonjoga is az övé. Ezt azonban csak a felek könyvvizsgálata derítené ki.

Alaptalan a megyei bíróságnak a késedelmi kamat megfizetésére vonatkozó álláspontja is. Felperes II.r. alperes részére a végrehajtásban megfizetett vételár visszafizetése iránt felszólító levelet nem írt, így a II.r. alperes a Ptk.298.§. b/ pontja

szerint esetleges fizetési kötelezettségével nem esett késedelembe. Erre figyelemmel a késedelmi kamatra vonatkozó marasztalás mellőzését kérte.

Álláspontja szerint a felperesi jogi képviselő munkadíja eltúlzott, nem felel meg a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet előírásainak.

A Pf.12. illetve 16.sorszámú iratában kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperesnek a II.r. alperes vonatkozásában nincs keresetösségi joga. Egyben kérte a "G" Kft. képviselőinek **"H"-nak** a meghallgatását, aki a felek közötti elszámolásra vonatkozóan tud nyilatkozni.

Hangsúlyozta, hogy nem a II.r. alperes az, aki a felperes által kifizetett vételár visszafizetésére lehetőséggel bír, hanem aki ezen vételár feletti rendelkezési jogot megszerezte az engedményezés folytán a többi jogosítvánnyal együtt, ez pedig az "F" Kft., akinek a jogutódlását a bíróság is megállapította.

Mind a követelés, mind az ingatlan, mind az adós cég egy kézben van ez pedig az "F". Hivatkozott a BDT.2008. 1743. számú határozatra és a jóerkölcsbe ütközésre, illetve a semmisségre.

Az esetben, ha a megyei bíróság elfogadta volna II.r. alperes bizonyítási indítványát, úgy fény derült volna arra, hogy a felek egymás között elszámoltak, így a felperes a II.r. alperes visszafizetése alapján jogalap nélkül fog gazdagodni. Az igazságügyi könyvszakértő kirendelésére vonatkozó kérelmét változatlanul fenntartotta arra vonatkozóan, hogy a felperes milyen forrásból fizette az árverési vételárat, illetve ha kölcsönt vett fel, azt milyen forrásból fizette vissza.

A másodlagos fellebbezési kérelem körében előadta, hogy az indokolási kötelezettségének, illetve a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos kötelezettségének a megyei bíróság nem tett eleget, így az ítélete jogszabálysértő.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének - az őt érintő részében - a helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, érdemben helytálló az I.r. alperessel szemben a keresetet elutasító döntés. A felperes a per során nem igazolta, hogy az I.r. alperes magatartása miatt a módosított keresetében megjelölt kár valóban bekövetkezett. Az I.r. alperes az árverési értékesítés intézése körében vétkes magatartást nem tanúsított, illetve nem volt jogellenes a magatartása a felperes által kifizetett vételár visszatérítése körében.

Nem akadályozhatta meg az I.r. alperes azt sem, hogy a II.r. alperes követelését harmadik személyre engedményezze.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperes követelése vele szemben idő előtti és igényét elsődlegesen a kárt okozóval szemben kell érvényesítenie. (BH.2000.21., BH.1998.343.)

Kártérítési igénye a felperesnek az I.r. alperessel szemben csak akkor merülhet fel, amennyiben a pénztartozást a kötelezett adóstól és II.r. alperestől önhibáján kívül nem tudja behajtani. Előadta, hogy a felperes az adóssal szembeni követelését mostanáig semmilyen ismert formában nem érvényesítette, sőt hitelezői igényt vele szemben indult felszámolási eljárásban sem jelentett be.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy közigazgatási jogkörben okozott kár esetén - az állandó bírói gyakorlat szerint - kártérítésre csak kirívóan súlyos jogszabálysértés esetén kerülhet sor.

Megítélése szerint az ingatlan végrehajtói intézkedés megsemmisítését eredményező idő előtti értékesítése, mint vétkes magatartás nem róható az I.r. alperes terhére, hiszen a Vht.157.§./1/ bekezdése körében a jogszabály nem utal vissza a Vht.139.§./1/ bekezdésének II.fordulatára.

Az I.r. alperes szerint nincs olyan jogszabály, ami a részére az adott esetben az általa „kiosztott pénzüsszegek beszedésére, behajtására lehetőséget adott volna. Ilyen jogszabályhelyet maga a felperes sem jelölt meg. Az árverésen kívüli értékesítést megsemmisítő bírósági határozat a végrehajtó számára semmiféle útmutatást nem adott arra nézve, hogy a már behajtott és a már kifizetett összegekkel mit tegyen.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a kár elhárítása érdekében nem úgy járt el, ahogy az tőle elvárható, illetve elmulasztotta azon magatartását tanúsítását, amellyel a kárát elháríthatta volna. A felperes ingatlanok adásvételével főtevékenységként foglalkozó gazdasági szervezet, amely így az ingatlanjog és az ingatlan végrehajtás területén kellő ismeretekkel rendelkezett, különös figyelemmel arra, hogy a végrehajtási eljárásban ügyvéd képviselte.

A végrehajtásra vonatkozó szabályok teljes ismeretének birtokában lévő felperes szorgalmazta leginkább az ingatlan mielőbbi értékesítését, amit igazol az is, hogy az adóssal kötött megállapodás értelmében az adósnak jóval a 45 nap letelte előtt már bérleti díjat kellett fizetnie az árverésen kívüli vétel folytán tulajdonossá váló felperes részére. A felperes nem élt az utóbb megsemmisített végrehajtási

intézkedéssel szembeni jogorvoslat jogával, hanem arról tudatosan lemondott. E nélkül a pénzösszeg utalására semmiképpen nem kerülhetett volna sor. A felperesnek a tulajdonjog megszerzésére minden lehetősége meg volt, hiszen 2004.augusztus 23-án együttműködési megállapodást kötött az adóssal és az adós főtulajdonosával. A felperes ez utóbbi megállapodásból fakadó jogait önhibájából nem érvényesítette, sőt hozzájárult ahhoz, hogy az ingatlan tulajdonjogát az adós főtulajdonosa szerezzze meg. Ugyanakkor a mai napig semmiféle igénnyel nem lépett fel a 250 millió ft erejéig jogalap nélkül gazdagodó és az ingatlan tulajdonjogát is megtartó adóssal szemben.

Álláspontja szerint az ő vonatkozásában a megyei bíróság a perköltséget helyesen állapította meg, annak leszállítására jogi lehetőség nincs.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes részére a felszámoló hosszabb időn keresztül tudomása szerint jelentős összegű bérleti díjat fizetett ki ezen ingatlan vonatkozásában. Nem kétséges, hogy a felperes a bérleti díjból az utóbb megsemmisített végrehajtói intézkedés folyamányaként jutott.

Az ítéltábla a felperes és a II.r. alperes fellebbezésében, illetve az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében felhozottakra figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e. úgy ítélte meg, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok nem állnak rendelkezésre, ezért megkereste a "C" Zrt. „fa” felszámolóját a "I" Zrt.-t annak közlése iránt, hogy a felperes az adós elleni felszámolási eljárásban jelentett-e be hitelezői vagy egyéb igényt és milyen összegben, továbbá, hogy a felperes részére a ...hrsz. alatt felvett ingatlan vonatkozásában a felszámoló bérleti díjat fizetett-e? Amennyiben igen, úgy közölik, hogy mettől meddig terjedő időszakra vonatkozóan, pontosan milyen összegű bérleti díj került utalásra a felperes részére. Ezen túlmenően beszerezni rendelte a "C" Rt. csődeljárásával kapcsolatos Cspk.20-05-02.5003.szám alatti iratokat a Zala Megyei Bíróságtól.

A "C" Zrt. „fa” felszámolója a "I" Zrt. a Pf.10.sorszámú iratában közölte, hogy a ...hrsz. alatt felvett ingatlan vonatkozásában a felszámoló a felperes részére bérleti díjat nem fizetett. A felszámolást megelőzően a "C" Zrt. 2004.április 14-től 2006.április 26-ig terjedő időszakban 44.074.750 ft bérleti díjat fizetett a "A" Kft-nek. Az erre vonatkozó tételes kimutatásukat csatolták. Ugyanakkor a felperes a felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem nyújtott be és a felszámolás kezdő napján a "C" Zrt. könyveiben nem tartott nyilván tartozást a felperesi Kft. felé.

Ezen eljárási adatokkal az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

A felperes fellebbezése nem, míg a II.r. alperes fellebbezése az alábbiak szerint, a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja tekintetében alapos.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy a végrehajtási eljárásban kifizetett és az I.r. alperesi végrehajtó által a II.r. alperesnek átutalt 168.862.743 ft és ennek kamatai vonatkozásában az I-II.r. alpereseket, mint közös károkozókat egyetemleges fizetési kötelezettség terheli.

A felperes a perben az elsődleges keresetét, az I.r. alperes vonatkozásában a Ptk.339.§./1/ bekezdése és a 349.§./1/ bekezdésére alapította arra hivatkozással, hogy az I.r. alperesi végrehajtó jogellenes magatartása miatt ő 180 millió ft-ot kifizetett a ...hrsz.-ú ingatlant 54715/78140 tulajdoni hányadáért, ugyanakkor ezen ingatlan vonatkozásában tulajdonjogot nem szerzett és részére a II.r. alperes az I.r. alperes által átutalt összeget nem fizette vissza.

A II.r. alperessel szemben pedig a Ptk.339.§./1/ bekezdésére alapítottan arra hivatkozott, hogy az I.r. alperes többször felhívta a II.r. alperest, hogy a jogalap nélkülivé vált vételárat fizesse vissza, aminek annak ellenére nem tett eleget, hogy a visszafizetési kötelezettséget jogerős bírósági döntések rögzítették. Ezen döntések önkényes nem teljesítése jogellenes magatartás.

A Ptk.344.§./1/ bekezdése szerint, ha többen közösen okoznak kárt, felelősségük a károsulttal szemben egyetemleges, egymással szemben pedig magatartásuk felróhatósága arányában oszlik meg.

A töretlen bírói gyakorlat értelmében az egyetemleges felelősség megállapításának feltétele, hogy a károsodáshoz vezető magatartások között szerves oksági kapcsolat álljon fenn, és a következmény előre látható legyen. Az okozati összefüggés szempontjából nem szükséges, hogy mindegyik résztvevő cselekménye önmagában - mások cselekménye nélkül - alkalmas legyen a károsodás létrehozására; az oksági kapcsolatot nem szakítja meg az sem, ha a cselekmény valamelyik résztvevőjének szándékos, vagy gondatlan közbeeső magatartása következtében, de mégis együttesen hozta létre azt a károsító eseményt, amely a résztvevő közös cselekményéből származik (BH.1995.241.).

Az ítéltábla álláspontja szerint jelen perben a Ptk.344.§./1/ bekezdése - az együttes károkozók felelőssége - nem alkalmazható, mivel az I.r. alperes vonatkozásában a kártérítés jogalapjának fennállása csak akkor állapítható meg, ha az általános (Ptk.339.§./1/ bekezdés) és a különös (Ptk.349.§./16 bekezdés) feltételek együttesen fennállnak.

A felperesnek igényét a II.r. alperessel szemben kell elsődlegesen érvényesítenie - ami elsődlegesen kártérítési, másodlagosan vagyoni előny visszatérítése iránti igény - és amennyiben tőle az I.r. alperesi végrehajtó által átutalt vételárat nem kapja vissza, illetve az behajthatatlan ezt követően érvényesítheti csak kártérítési igényként az I.r. alperessel szemben, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak.

Mivel az I.r. alperessel szemben a felperes kártérítés iránti követelése idő előtti, ezért az ítéltábla az I.r. alperessel szemben előterjesztett kereset tárgyalását a II.r. alperessel szemben előterjesztett kereset tárgyalásától a Pp.149.§./1/ bekezdése alapján elkülönítette, és a Pp.157.§.a/pontja alapján - figyelemmel a Pp.130.§./1/ bekezdésének f/pontjára is - a pert az I.r. alperes vonatkozásában megszüntette, egyben a Veszprém Megyei Bíróság ítéletét a Pp.251.§./1/ bekezdése alapján az I.r. alperesre vonatkozó részében hatályon kívül helyezte.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla az I.r. alperes kárfelelősségét a követelés idő előttisége miatt érdemben nem vizsgálta, az I-II.r. alperesek egyetemleges kárfelelőssége már emiatt sem állhat fenn.

A II.r. alperes fellebbezési érvelésére figyelemmel az ítéltábla elsődlegesen a további bizonyítás iránti indítványt bírálta el.

A II.r. alperes kérte könyvszakértő kirendelését arra vonatkozóan, hogy a felperes milyen forrásból fizette meg a vételárat, illetve ha kölcsönt vett fel, azt milyen forrásból törlesztette vissza. Ezzel azt kívánta igazolni, hogy a felek összefonódása arra irányult, hogy egymással elszámoltak, így a felperest vagyoni kár nem érte.

Az ítéltábla megítélése szerint jelen perben a felperesi Kft. más gazdasági társaságokkal való állítólagos összefonódása a későbbiekben kifejtett jogi indokok alapján nem releváns, így a megyei bíróság helyesen mellőzte az ezzel kapcsolatos bizonyítás elrendelését.

Alaptalan a II.r. alperes azon fellebbezési érvelése is, hogy vele szemben a Zala Megyei Bíróság Pkf.20.599/2004/2.számú végzése hatálytalan.

A Bszi.7.§-a kimondja a bíróság határozata mindenkire kötelező, ide értve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét, vagy ennek hiányát állapítja meg.

Az elsőfokú eljárás adatai és a csatolt végrehajtási iratok alapján tényként állapítható meg, hogy a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/7. számú végzésével a "D" Kft. mint egyéb érdekelt által előterjesztett végrehajtási kifogásnak helyt adott és a ...hrsz-ú ingatlan 54715/78140 tulajdoni hányadának árverésen kívüli értékesítését megsemmisítette és az ügyben eljáró I.rendű alperes önálló bírósági végrehajtót felhívta az eredeti állapot helyreállítására. A Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.599/2004/2.számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és I.rendű alperes önálló bírósági végrehajtót az eljárás folytatására utasította az eredeti állapot helyreállítására kötelezés helyett.

A fentiekből megállapítható, hogy a Zala Megyei Bíróság jogerős végzésével az árverésen kívüli értékesítést megsemmisítette, így a II.r. alperes jelen perben nem hivatkozhat arra a fentebb felhívott Bszi.7.§-a alapján, hogy ezen jogerős döntés vele szemben hatálytalan.

Az ítélet tábla megítélése szerint a II.r. alperes azon hivatkozása, hogy jóerkölcsbe ütköző, így semmis az a szerződés, mely szerint valamely jogi személy úgy veszíti el valamely vagyoni értékű jogát, hogy annak ellenértéke a vevővel azonos személyi körbe kerül vissza, így az eladónál sem a vagyoni értékű jog, sem a pénzeszköz nem marad (BDT.2008. 1743.), ezért amennyiben a II.r. alperes jelen ügyben marasztalásra kerülne, úgy a tudta nélkül kiadott jelzálogtörlesztést kérő nyilatkozat is jóerkölcsbe ütköző volta miatt semmis, és emiatt az eredeti állapot helyreállításának van helye, jelen ügyben érdemben nem vizsgálható, mivel nem tárgya a pernek.

Megalapozatlan a II.r. alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a "D" Kft. által indított igényper eldöntéséig a bíróság a végrehajtási kifogás tárgyában nem hozhatott volna határozatot, hiszen a jogerős döntés jelen perben is kötötte a megyei bíróságot és az ítélet táblát is.

Alaptalan a II.r. alperes azon hivatkozása, hogy a "D" Kft-nek nem volt végrehajtási kifogásolási joga és azt érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani.

Jelen perben az e tárgyban hozott jogerős döntés nem bírálható felül.

Ezért csak utal arra az ítéletábra, hogy a Vht.217.§./1/ bekezdése szerint a végrehajtó törvénysértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása (a továbbiakban együtt: intézkedése) a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz.

A Vht.157.§./3/ bekezdése szerint ha az ingatlanra vonatkozóan más érdekeltnek az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett - a 137.§-ban fel nem sorolt - joga van, az árverésen kívüli eladáshoz az ő beleegyezése szükséges.

A peradatokból egyértelműen megállapítható, hogy a végrehajtási kifogást előterjesztő "D" Kft. a perbeli ingatlan résztulajdonosa volt, így kifogásolási joggal élhetett.

Az ítéletábra osztotta a megyei bíróság azon jogi álláspontját, hogy a felperes és a II.r. alperes közötti jogviszony elbírálására nem a kártérítés szabályai (Ptk.339.§.) az irányadók. Helyesen hivatkozott a megyei bíróság arra, hogy az árverésen kívüli, de az árverési vétel hatályával történő tulajdonszerzés vonatkozásában a Vht.157.§-ának a rendelkezései irányadók azzal, hogy árverési vétel hatályával történő tulajdonszerzés esetén a Ptk-nek a szerződésekre - beleértve a szerződések érvénytelenségére, vagy hatálytalanságára - vonatkozó általános szabályok nem alkalmazhatóak.

A bírósági végrehajtás során nem az adós köti szerződést az árverési vevővel, hanem a jogszerzés egy olyan önálló, nem szerződésen alapuló jogcímen - árverésen alapszik - amelyet a végrehajtó lebonyolít, eljárási szabályait pedig a törvény rendezi. Amennyiben az ingó vagy ingatlan értékesítése a Vht. felhatalmazása alapján nem árverésen, hanem azon kívül történik, a vagyontárgyat maga a végrehajtó adja el, de árverési vétel hatályával. Mindebből következik, hogy a Vht. árverésre az adós vagyonának értékesítésére vonatkozó szabályai sérelme esetén - mivel a jogszerzés nem szerződésen, hanem más önálló jogcímen, az árverésen alapul - a szerződésre vonatkozó szabályok, így a jogszabályba ütköző szerződés semmisségére, vagy a szerződés feltűnő értékaránytalanságára vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatóak, hanem a Vht. jogorvoslatra vonatkozó szabályai az irányadók. (BDT.2004. 953.)

A Ptk.339.§./1/ bekezdése kimondja, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

A kártérítési felelősség megállapításának a felhívott jogszabályi rendelkezés értelmében három konjunktív feltétele van: a jogellenes magatartás, a bekövetkezett

kár és a jogellenes magatartás, valamint a kár közötti ok-okozati összefüggés fennállása. Ha bármelyik törvényi feltétel hiányzik a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor.

Az ítéletábra álláspontja szerint mivel az árverési vétel hatályával történő értékesítést a Zalaegerszegi Városi Bíróság 2001.Vh.136/2004/7.számú végzésével - amelyet a Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.599/2004/2.sorszámú végzésével ebben a részében helybenhagyott - megsemmisítette, így a II.r. alperesnek a végrehajtó által részére átutalt 168.862.743 ft-ot a megsemmisített árverés következtében vissza kellett volna fizetnie a felperes részére.

A II.r. alperes azon magatartása, hogy a részére nem vitásan átutalt vételárat az árverés megsemmisítését követően felhívásra és nem jogerős döntés szerinti kötelezésre nem fizette vissza a felperesnek, nem kártérítési felelősséget megalapozó magatartásnak, hanem jogalap nélküli gazdagodásnak minősül.

A felperes tartozatlan fizetést teljesített a II.r. alperes részére, így a másodlagosan előterjesztett és a Ptk.361.§-ára alapított keresete a II.r. alperes vonatkozásában megalapozott, hiszen az ingatlan meghatározott tulajdoni hányada vonatkozásában a felperes tulajdonjogot nem szerzett, ugyanakkor a "C" Rt. tartozásaként fizette ki ezt az ellenértéket a végrehajtónak, így a II.r. alperes ezzel az összeggel vagyoni előnyhöz jutott, míg a felperes ezzel vagyoni hátrányt szenvedett.

A Ptk.361.§./2/ bekezdés a/ és b/pontjai szerint nem köteles visszatéríteni a gazdagodást az, aki attól a visszakövetelés előtt elesett, kivéve ha számolnia kellett a visszatérítési kötelezettséggel és felelőssége a gazdagodás megszűnéséért megállapítható, vagy rosszhiszeműen jutott a gazdagodáshoz.

A fentiek értelmében vizsgálni kell azt is, hogy a gazdagodó fél, jó- avagy rosszhiszemű magatartást tanúsított. Az eleve rosszhiszemű gazdagodó visszatérítési kötelezettsége már a gazdagodáskor beállt. Aki viszont jóhiszemű volt, annak a visszatérítési kötelezettsége csak akkor következik be, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy a gazdagodása jogalap nélküli. Ez utóbbi esetben a késedelmi kamat fizetésére vonatkozó kötelezettség megállapításánál az említett körülmények tisztázásának van jelentősége.

Az eredetileg jóhiszemű birtoklásban három szakasz különböztethető meg: a teljes jóhiszeműség, vagyis amíg a dolog birtokosának nem jut tudomására olyan körülmény, amely a jogalapot kétségessé teszi; az a szakasz amikor számolni kell a

visszatérítési kötelezettséggel; végül amikor a birtokos előtt is nyilvánvaló, hogy a gazdagodás visszatérítésére köteles.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy a II.r. alperes a végrehajtási eljárásban jóhiszeműen járt el, azonban amikor a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2001.Vh.136/2004/7.számú és a Zala Megyei Bíróság Pkf.20.599/2004/2.számú végzésével az árverési vétel hatályával történő értékesítést megsemmisítette, így ezen időponttól kezdődően számolnia kellett a felperes részére történő visszafizetési kötelezettséggel. Nem vitásan a felperes a végrehajtási eljárás adataiból megállapíthatóan egy ideig úgy nyilatkozott, hogy nem kéri vissza a kifizetett vételárat. 2005.július 19.napján (Vh. iratok 32.sorszám) kérte első alkalommal az I.r. alperesi végrehajtó eljárását az általa kifizetett összeg visszafizetése érdekében. Így az ítélet tábla álláspontja szerint a II.r. alperesnek a kamatfizetési kötelezettsége csak ezen időponttól kezdődően állt be, hiszen ezt megelőző időszakban bízhatott az eljárás békés rendezésében.

A II.r. alperes fellebbezése ennyiben alapos.

Az ítélet tábla szerint a megsemmisített végrehajtási eljárásra figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy a II.r. alperes a későbbiek során - a megsemmisített árverést követően - 2004.február 13-án engedményezési megállapodást kötött a "E" Kft.-vel. Az "E" Kft. jogutódi minőségét a végrehajtási eljárásban a Zalaegerszegi Városi Bíróság meg is állapította. Ugyancsak erre figyelemmel nem találta szükségesnek a további jogutódok alperesi oldalon való perbelépését sem, hiszen a megsemmisített árverés eredményeként jelentkező vételár a II.r. alperes részére került átutalásra kétséget kizáró módon, így ezt az összeget ő köteles a felperes részére visszafizetni.

A jelen perben nem releváns az a tény, hogy az adós "C" Rt. a felperes részére a felszámolási eljárást megelőzően bérleti díjat fizetett a perbeli ingatlan használatáért, és nem releváns az sem, hogy az engedményes az adóssal milyen csődegyezséget kötött.

Ezek az összegek a II.r. alperes „vagyonai előnyét” nem csökkentik, abba nem számíthatók be, de nem lehet beszámítani a felperesnek az árverés megsemmisítése következtében beállt „vagyonai hátránya” összegébe sem.

A gazdagodás összegét a peradatok szerint csak az I.r. alperes által a felperes részére átutalt összeg csökkenti, azt ezen felül csak a II.r. alperes vagy az engedményes által a felperes részére megfizetett összeg csökkenthette volna.

Ilyen megfizetést a II.r. alperes nem igazolt, de azt sem, hogy a perbeli ingatlanrész tulajdonjogát a felperes mégis megszerezte volna. Ezért annak nincs relevanciája, hogy a II.r. alperes állítása szerint „a követelés, az ingatlan és az adós cég ugyanazon tulajdonosi kör kezében van" ("F"), személyi összefonódás van ezen cég és a felperes között ugyanaz a tulajdonosi kör megszerezte az ingatlan és a követelés tulajdonjogát is.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítélőtábla a pervesztes II.r. alperest kötelezte a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján a felperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./5/ bekezdése alapján bruttó 2.500.000 ft-ban állapított meg.

ő, 2009. évi április hó 30. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró